

Urval av lagar som rör barn utan uppehållstillstånd

Seminarium Livlinan 2 december 2005

A. STATUS

”15 november-lagen”

1. Ur överenskommelsen mellan regeringen, mp och v september 2005

Partiernas målsättning är att ingen ska vara tvungen att leva gömd i Sverige. Vi avser därför att ge alla som är gömda en ny prövning av verkställighetshinder. Partierna ska bilda en arbetsgrupp för att löpande följa och utvärdera regeringens hantering av frågorna. En kontrollstation genomförs i slutet av april 2006. På grundval av vad som då framkommer ska samarbetspartierna komma överens om vilka ytterligare uppdrag som eventuellt är nödvändiga för att säkerställa intentionen i överenskommelsen - att de flesta barn ska få stanna.

2. Ur Socialförsäkringsutskottets betänkande Sfu 2005/06:5

Utskottet kan konstatera att det i dag finns en stor grupp människor i Sverige som har fått ett slutligt beslut om avvisning eller utvisning men som ändå inte lämnar landet. Det finns i denna grupp även personer som väljer att hålla sig undan myndigheterna, dvs. gömmer sig. Detta är en situation som enligt utskottets mening naturligtvis inte är bra, varken för enskilda personer eller för samhället. Livssituationen för dessa personer är också ofta mycket svår. Ju längre tid som går, desto svårare kan situationen bli, och särskilt barnen kan drabbas.

Utgångspunkten för alla myndighetsbeslut måste vara att man rättar sig efter de slutliga beslut som fattats. Samtidigt måste det finnas en möjlighet att ta hänsyn till omständigheter som inträffat efter det att ett ärende prövats. Enligt utskottets mening behövs det en tillfällig ordning fram till den nya utlänningslagens ikraftträdande som ger vidgade möjligheter att få till stånd en ny prövning av frågan om uppehållstillstånd för den som kommit att vistas i Sverige lång tid och vars avvisnings- eller utvisningsbeslut av olika anledningar inte har verkställts.

3. Utlänningslagen 2 kap 5 b §

Om det kommer fram nya omständigheter i ett ärende om verkställighet av ett beslut om avvisning eller utvisning som vunnit laga kraft får Migrationsverket, på ansökan av en utlänning eller självmant, trots vad som föreskrivs i 5 § första stycket, bevilja uppehållstillstånd om

1. utlänningen har rätt till uppehållstillstånd här enligt 3 kap. 4 §,
2. det finns anledning att anta att det avsedda mottagarlandet inte kommer att vara villigt att ta emot utlänningen,
3. det finns medicinska hinder mot att verkställa beslutet, eller
4. det annars skulle vara humanitärt angeläget.

Vid bedömningen av om det finns sådana omständigheter som avses i första stycket 4 skall särskilt beaktas om utlänningen har vistats i Sverige under lång tid och

- avvisnings- eller utvisningsbeslutet på grund av förhållandena i mottagarlandet inte bedöms kunna verkställas med tvång, eller

- barns sociala situation, vistelsetid i Sverige, anknytning till Sverige liksom risken för att barns hälsa och utveckling skadas.

Vid prövning av en fråga om uppehållstillstånd enligt första stycket 2-4 skall det särskilt beaktas om utlänningen gjort sig skyldig till brottslighet eller brottslighet i förening med annan missskötsamhet.

Uppehållstillstånd får vägras om det behövs med hänsyn till rikets säkerhet eller det, med hänsyn till vad som är känt om utlänningens tidigare verksamhet och övriga omständigheter, kan befaras att han eller hon kommer att begå eller medverka till terroristbrott enligt 2 § lagen

(2003:148) om straff för terroristbrott eller försök, förberedelse eller stämpling till sådant brott. Bestämmelser om att verkställighet av ett avvisnings- eller utvisningsbeslut inte får ske finns i 8 kap. 10 § tredje stycket. Av 7 kap. 15 § framgår att Migrationsverket inte får upphäva en domstols dom eller beslut om utvisning på grund av brott eller meddela uppehållstillstånd för en person som är utvisad på grund av brott. Lag (2005:762).

Nya Utlänningslagen

4. Ur propositionen 2004/2005: 170 om "synnerligen ömmande omständigheter"

Även om bestämmelsen också när det gäller barn endast skall användas i undantagssituationer behöver barnets situation dock inte vara lika allvarlig som för att en vuxen skulle kunna få uppehållstillstånd. Det kan t.ex. finnas skäl att i högre grad väga in ett barns anpassning till svenska förhållanden i den samlade bedömning som skall göras. Detta innebär alltså samtidigt att barns anpassning till svenska förhållanden inte ensamt kan tillmätas avgörande betydelse. Det finns många barn som tillsammans med sina föräldrar vistas i Sverige under en begränsad tid där det inte är rimligt att med stöd av denna undantagsbestämmelse bevilja uppehållstillstånd. Det finns också anledning att understryka, att det inte i sig kan anses negativt för ett barn att tillsammans med sina föräldrar och eventuella syskon återvända till familjens hemland (se vidare prop. 1996/97:25 s. 249).

När det gäller barn med funktionshinder bör det likaså vara möjligt att ta större hänsyn till prognos, vårdbehov och psykosocial utveckling liksom till stödmöjligheterna i såväl Sverige som i hemlandet än vad man skulle göra för vuxna personer. Avgörande är även här den samlade bedömningen.

Regeringen föreslår att förutsättningarna för att ge uppehållstillstånd skall framgå av lagen och att omständigheterna då inte behöver vara av samma allvar och tyngd som om det gällt vuxna personer.

Barnbestämmelsen är också avsedd att markera att barnets individuella skäl för uppehållstillstånd måste prövas särskilt och inte enbart som en del av föräldrarnas ärenden. Att så skett bör självfallet framgå av beslutet.

5. 2005 års Utlänningslag (ikraft 31 mars 2006) 5 kap. 6 §

Om uppehållstillstånd inte kan ges på annan grund, får tillstånd beviljas en utlänning om det vid en samlad bedömning av utlänningens situation föreligger sådana synnerligen ömmande omständigheter att han eller hon bör tillåtas stanna i Sverige. Vid bedömningen skall särskilt beaktas utlänningens hälsotillstånd, anpassning till Sverige och situation i hemlandet.

Barn får beviljas uppehållstillstånd enligt denna paragraf även om de omständigheter som kommer fram inte har samma allvar och tyngd som krävs för att tillstånd skall beviljas vuxna personer.

B. SKOLA

1. Förordning (2001:976) om utbildning, förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg för asylsökande barn m.fl.

1 § I denna förordning ges föreskrifter om utbildning inom det offentliga skolväsendet för barn och ungdomar som avses i 1 § första stycket lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. Det är barn och ungdomar som

1. har ansökt om uppehållstillstånd i Sverige enligt 3 kap. 2 eller 3 § utlänningslagen (1989:529) (asylsökande),

2. har beviljats uppehållstillstånd med tillfälligt skydd eller uppehållstillstånd efter tillfälligt skydd med stöd av bestämmelserna i 2 a kap. 2, 3, 4 eller 6 § utlänningslagen och som inte är folkbokförda här i landet, eller

3. har ansökt om uppehållstillstånd i Sverige och av särskilda skäl medgetts rätt att vistas här medan ansökan prövas.

I denna förordning ges även föreskrifter om utbildning inom det offentliga skolväsendet för barn och ungdomar som inte är folkbokförda här i landet och som vistas här enligt ett beslut om tidsbegränsat uppehållstillstånd enligt 2 kap. 4 a § utlänningslagen.

I förordningen ges också föreskrifter om förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg för barn som avses i första och andra stycket. Förordning (2004:700).

2 § Om inte annat följer av 4 och 5 §§, skall barn som avses i 1 § anvisas plats i förskoleklassen och ha rätt att få utbildning i grundskolan, den obligatoriska särskolan, specialskolan och sameskolan på samma villkor som barn som är bosatta i Sverige.

Dessa barns rätt att få utbildning i grundskolan, den obligatoriska särskolan, specialskolan och sameskolan medför inte någon skolplikt.

3 § Om inte annat följer av 4-6 §§, skall de ungdomar som avses i 1 § erbjudas utbildning i gymnasieskolan och gymnasiesärskolan på samma villkor som ungdomar som är bosatta i Sverige.

4 § De barn och ungdomar som avses i 1 § skall tas emot i det offentliga skolväsendet så snart det är lämpligt med hänsyn till deras personliga förhållanden. Det bör dock ske senast en månad efter ankomsten till Sverige.

5 § Undervisningen skall bedrivas med hänsyn till den enskilda elevens behov och förutsättningar.

6 § Vad som sägs i 3 § om utbildning i gymnasieskolan och gymnasiesärskolan gäller bara för den som har påbörjat utbildningen före 18 års ålder.

7 § Barn som avses i 1 § skall erbjudas förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg på samma villkor som barn som är bosatta i Sverige.

8 § Hemkommunen skall svara för att utbildning enligt denna förordning kan komma till stånd. Detsamma gäller för förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg.

Med hemkommun avses den kommun där personen vistas.

9 § Om en ansökan om uppehållstillstånd av en person som avses i 1 § första stycket avslås och beslutet om avvisning eller utvisning skall verkställas, gäller rätten till utbildning, förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg under tiden fram till dess personen lämnar landet.

Den som håller sig undan så att ett beslut om avvisning eller utvisning inte kan verkställas har inte rätt till utbildning, förskoleverksamhet eller skolbarnsomsorg enligt denna förordning. Förordning (2004:700).

10 § Rätten till utbildning, förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg för den som avses i 1 §

andra stycket upphör att gälla när tillståndstiden löper ut. Förordning (2004:700).
2001:976

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002. Genom förordningen upphävs förordningen (SKOLFS 1993:21) om undervisning av asylsökande barn.

2. Svar på fråga 2004/05:2123 om skolgång för gömda flyktingbarn den 7 september 2005

Statsrådet Ibrahim Baylan

Linnéa Darell har frågat mig om jag avser att vidta några åtgärder för att säkerställa att gömda flyktingbarn får möjligheter att gå i skolan.

Genom förordningen (2001:976) om utbildning, förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg för asylsökande barn med flera har asylsökande barn tillgång till utbildning inom det offentliga skolväsendet, förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg på i princip samma villkor som gäller för barn bosatta i Sverige. Kommunerna har enligt en särskild förordning rätt till statlig ersättning för de barn och elever som tas emot.

Rätten till utbildning, förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg gäller inte den som håller sig undan så att ett beslut om avvisning eller utvisning inte kan verkställas. Detta anges särskilt i förordningen. En kommun får dock enligt bestämmelser i grundskoleförordningen (1994:1194) och gymnasieförordningen (1992:394) såväl i grundskolan som i gymnasieskolan ta emot elever som inte räknas som bosatta i landet. **Gömda barn kan därför ges möjlighet att gå i skolan.**

Ett utkast till lagrådsremiss av förslaget till ny skollag har skickats ut på remiss. Remisstiden går ut den 21 september. Där föreslås att rätten till utbildning för bland andra asylsökande barn regleras i skollagen i stället för i en förordning. Detta innebär inte någon saklig förändring jämfört med vad som gäller i dag. Förslaget innebär att det i lagen anges att barn till föräldrar som håller sig undan så att ett beslut om avvisning eller utvisning inte kan verkställas inte ska anses som bosatta i landet. **I detta finns emellertid ingen intention från regeringens sida att ta bort den möjlighet som kommunerna i dag har att ta emot gömda barn i skolan.**

Förutsättningarna för gömda barns skolgång behöver utredas. **Det behöver tydliggöras att en kommun i grundskola och gymnasieskola får ta emot barn som inte anses som bosatta i landet.**

En mängd frågeställningar behöver analyseras, till exempel när det gäller sekretess, uppgiftsskyldighet för personalen i skolan, polisingripanden i skolans lokaler, skydd för barn som far illa med mera. Först därefter är det enligt min mening möjligt att ta ställning till frågan om rätten till skolgång för gömda barn.

3. Ur överenskommelsen mellan regeringen, mp och v september 2005

50 miljoner kronor per år tillförs som ersättning till kommunerna för skolgång åt barn som tidigare sökt asyl, och nu är gömda

4. Ur Ekot 16 september 2005

En utredning ska tillsättas med tydlig uppgift att ta fram ett förslag till lagstiftning som tvingar kommunerna att erbjuda de gömda barnen skolgång. Migrationsministern har tidigare varit negativ till en sådan lagstiftning men har nu alltså uppenbarligen ändrat sig:
– Det blir dubbla budskap till människor. Å ena sidan säger man att man ska återvända till sitt hemland, å andra sidan säger man att barnet får gå kvar i skolan. Men den paradoxen måste man väga mot vikten av att barn får en struktur, och det tror jag är det som är det viktiga. Skolan ger barn en struktur.

5. Ur Ekot 14 november 2005

Migrationsminister Barbro Holmberg säger att de gömda flyktingbarnen ska kunna känna sig trygga i skolan.

- Det finns inget förbud för polisen att arbeta med ett avisningsbeslut, men vad jag vet så har det aldrig någonsin tidigare hänt att polisen har gått in i en skola och hämtat barn.

C. SJUKVÅRD

1. Hälsa- och sjukvårdslagen

2 § Målet för hälso- och sjukvården är en god hälsa och en vård på lika villkor för hela befolkningen.

Vården skall ges med respekt för alla människors lika värde och för den enskilda människans värdighet. Den som har det största behovet av hälso- och sjukvård skall ges företräde till vården.

4 § Om någon som vistas inom landstinget utan att vara bosatt där behöver omedelbar hälso- och sjukvård, skall landstinget erbjuda sådan vård.

2. Överenskommelse mellan staten och Landstingsförbundet om hälso- och sjukvård för asylsökande m.fl (i kraft 1 januari 2005)

Överenskommelsen omfattar även utländska barn och ungdomar som inte fyllt 18 år, som vistas i landet utan att vara bosatta här och som tidigare har omfattats av bestämmelserna i lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl.

Landstingen åtar sig att lämna följande vård till de personer som omfattas av denna överenskommelse:

- Personer som fyllt 18 år: Omedelbar sjukvård enligt 4 § hälso- och sjukvårdslagen (1982:763) och omedelbar tandvård enligt 6 § tandvårdslagen (1985:125) samt sjukvård och tandvård som inte kan anstå, preventivmedelsrådgivning, mödrahälsovård, förlossningsvård, vård vid abort samt vård och åtgärder enligt smittskyddslagen (2004:168). I de fall föräldrabehandling är nödvändigt för barnets vård, inom barn- och ungdomspsykiatri, bör landstinget erbjuda detta.
- Personer som inte fyllt 18 år: Hälso- och sjukvård samt tandvård på samma villkor som barn och ungdomar bosatta inom landstinget
- Samtliga: Hälsoundersökning/hälsosamtal.

3. Förslag till lag om hälso- och sjukvård samt tandvård för asylsökande m.fl. (promemoria från UD juni 2005, UD2003/59636/MAP)

2 § Landstingets skyldigheter enligt denna lag omfattar utlänningar som vistas i landstinget och som

1. har ansökt om uppehållstillstånd i Sverige enligt 4 kap. 1 eller 2 § utlänningslagen (2005:000) (asylsökande),
2. har beviljats uppehållstillstånd med tillfälligt skydd eller uppehållstillstånd efter tillfälligt skydd med stöd av bestämmelserna i 21 kap. 2, 3, 4 eller 6 § utlänningslagen och som inte är folkbokförda här i landet,
3. hålls i förvar enligt 10 kap. 1 eller 2 § utlänningslagen, eller
4. har beviljats uppehållstillstånd med stöd av bestämmelserna i 5 kap. 15 § [medverkar i förundersökning om exempelvis människohandel] utlänningslagen.

3 § Landstingets skyldigheter enligt denna lag mot en utlänning som avses i 2 § 1 eller 2 upphör att gälla när utlänningen

1. beviljas ett uppehållstillstånd som innebär att han eller hon skall anses ha sin egentliga hemvist här i landet, eller
2. lämnar landet.

Landstingets skyldigheter enligt denna lag gäller inte en utlänning som har fyllt 18 år och som Migrationsverket har avregistrerat från mottagandesystemet för asylsökande m.fl. på grund av att utlänningen inte längre har rätt till bistånd enligt lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. eftersom han eller hon håller sig undan så att ett beslut om avvisning eller utvisning inte kan verkställas.

4 § Landstinget skall erbjuda utlänningar som avses i 2 § 1–3 och som inte har fyllt 18 år samma hälso- och sjukvård samt tandvård som enligt

3 § hälso- och sjukvårdslagen och 5 § tandvårdslagen skall erbjudas den som är bosatt inom landstinget.

Sådan hälso- och sjukvård samt tandvård skall även erbjudas utlänningar som avses i 2 § 4.

5 § Landstinget skall, utöver omedelbar vård enligt 4 § första stycket hälso- och sjukvårdslagen samt 6 § tandvårdslagen, erbjuda utlänningar som avses i 2 § 1–3 och som har fyllt 18 år sådan hälso- och sjukvård samt tandvård som inte kan anstå, mödrahälsovård, preventivmedelsrådgivning samt vård vid abort.

4. Sekretess i sjukvården

Sekretesslagen 7 kap. 1§

[Sekretess gäller, om inte annat följer av 2 §](#), inom hälso- och sjukvården för uppgift om enskilda hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till den enskilde lider men. Detsamma gäller i annan medicinsk verksamhet, såsom rättsmedicinsk och rättspsykiatrisk undersökning, insemination, befruktning utanför kroppen, fastställande av könstillhörighet, abort, sterilisering, kastrering, omskärelse, åtgärder mot smittsamma sjukdomar och ärenden hos nämnd med uppgift att bedriva patientnämndsverksamhet.

Lag (1998:531) om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område 2 kap. 11 §

Utöver vad som annars följer av lag eller förordning är hälso- och sjukvårdspersonalen skyldig att lämna ut sådana uppgifter

1. som gäller huruvida någon vistas på en sjukvårdsinrättning om uppgifterna i ett särskilt fall begärs av en domstol, åklagarmyndighet, polismyndighet, kronofogdemyndighet eller Skatteverket,
2. ...

D. FÖRVAR

1989 års Utlänningslag 6 kap. 3§

Ett utländskt barn under 18 år får tas i förvar endast om

1. det är sannolikt att barnet kommer att avvisas enligt 4 kap. 1 eller 2 § och att förordnande om omedelbar verkställighet enligt 8 kap. 8 § kommer att meddelas eller fråga uppkommer om verkställighet av ett sådant beslut om avvisning, och det finns en uppenbar risk för att barnet annars håller sig undan och därigenom äventyrar en förestående verkställighet som inte bör fördröjas, eller

2. fråga uppkommer om verkställighet av ett beslut om avvisning i annat fall än som sägs under 1 eller av ett beslut om utvisning enligt 4 kap. 3 § och det vid ett tidigare försök att verkställa beslutet inte visat sig tillräckligt att barnet ställts under uppsikt enligt bestämmelserna i 5 § tredje stycket.

Barnet får inte tas i förvar enligt första stycket 1 om det är tillräckligt att det ställs under uppsikt enligt bestämmelserna i 5 § andra stycket.

Barnet får inte skiljas från sin vårdnadshavare eller, om de är flera, en av dem genom att vårdnadshavaren eller barnet tas i förvar. Har barnet ingen vårdnadshavare här i riket får det tas i förvar endast om det föreligger synnerliga skäl. Lag (1996:1379).

4§

En utlänning får inte hållas i förvar med stöd av 2 § första stycket 2 längre tid än 48 timmar.

I övrigt får en utlänning som fyllt 18 år inte hållas kvar i förvar mer än två veckor, om det inte finns synnerliga skäl för en längre tid. Om ett beslut om avvisning eller utvisning har meddelats, får en sådan utlänning dock hållas i förvar i högst två månader, om det inte finns synnerliga skäl för en längre tid.

Ett utländskt barn under 18 år får inte hållas i förvar längre tid än 72 timmar, eller om det finns synnerliga skäl ytterligare 72 timmar. Lag (1996:1379).

5§

En utlänning som har fyllt 18 år kan, under de förutsättningar som anges i 2 §, i stället för att tas i förvar ställas under uppsikt, om detta är tillräckligt.

Ett utländskt barn under 18 år kan, under de förutsättningar som anges i 3 § första stycket 1 ställas under uppsikt.

Ett utländskt barn under 18 år kan dessutom ställas under uppsikt när beslut har meddelats om avvisning i annat fall än som avses i andra stycket eller om utvisning enligt 4 kap. 3 §.

Uppsikt innebär att utlänningen är skyldig att på vissa tider anmäla sig hos polismyndigheten i orten eller lämna ifrån sig sitt pass eller annan legitimationshandling eller uppfylla andra särskilda villkor. Lag (1996:1379).

Lag om särskild utlänningskontroll

8 § /Upphör att gälla U:2006-03-31/ En utlänning får tas i förvar, om det finns ett beslut om utvisning enligt denna lag eller om det är sannolikt att ett sådant beslut kommer att meddelas och det finns anledning anta att utlänningen annars kommer att hålla sig undan eller bedriva brottslig verksamhet i Sverige eller hans identitet är oklar. Om utlänningen är under sexton år, får han inte utan synnerliga skäl tas i förvar. Detsamma gäller hans vårdnadshavare eller en av dem, om de är flera.

Under de förutsättningar som anges i första stycket kan utlänningen ställas under uppsikt, om detta är tillräckligt.

8 § /Träder i kraft I:2006-03-31/ En utlänning får tas i förvar, om det finns ett beslut om utvisning enligt denna lag eller om det är sannolikt att ett sådant beslut kommer att meddelas och det finns anledning anta att utlänningen annars kommer att hålla sig undan eller bedriva brottslig verksamhet i Sverige eller hans eller hennes identitet är oklar. Om utlänningen är under 18 år, får han eller hon inte utan synnerliga skäl tas i förvar. Detsamma gäller hans eller hennes vårdnadshavare eller en av dem, om de är flera.

Under de förutsättningar som anges i [första stycket](#) kan utlänningen ställas under uppsikt, om detta är tillräckligt. Lag (2005:720).

8 a § /Träder i kraft I:2006-03-31/ Säkerhetspolisen svarar för att ett beslut om förvar verkställs.

En utlänning som hålls i förvar enligt denna lag skall placeras i kriminalvårdsanstalt, häkte eller polisarrest. Den som är under 18 år får dock inte utan synnerliga skäl placeras i sådana lokaler.

För behandlingen av en utlänning som placerats i kriminalvårdsanstalt, häkte eller polisarrest gäller lagen ([1976:371](#)) om behandlingen av häktade och anhållna m.fl. i tillämpliga delar. Utlänningen skall, utöver vad som följer av nämnda lag, beviljas de lättnader och förmåner som kan medges med hänsyn till ordningen och säkerheten inom anstalten, häktet eller arresten. Lag (2005:720).

E. UNDERRÄTTELSESKYLDIGHET

1. Utlänningsförordningen 6 kap.

1§

I de fall som föreskrivs i [2§](#) skall en underrättelse om utlänningars fullständiga namn, födelsedatum, medborgarskap och bostadsadress här i landet lämnas till polismyndigheten i det polisdistrikt där utlänningen är bosatt eller huvudsakligen vistas. Sådan underrättelseskyldighet föreligger inte beträffande den som har eller visar att han har sökt uppehållstillstånd i Sverige eller den som är undantagen från skyldigheten att ha uppehållstillstånd.

2§

Underrättelse enligt [1§](#) lämnas av

1. Skatteverket, när utlänningen första gången

a. anmäler sig till folkbokföring i landet eller skall folkbokföras här utan egen anmälan,

b. ansöker om att få en skattsedel och inte kan visa att han har arbetstillstånd eller permanent uppehållstillstånd,

2. arbetsförmedlingskontor, när utlänningen första gången anmäler sig hos förmedlingen för registrering eller för att på annat sätt ta förmedlingens tjänster i anspråk,

3. socialnämnd, när nämnden första gången vidtar åtgärd i ett ärende om socialtjänst som angår utlänningen,

4. skolstyrelse, när utlänningen första gången skrivs in i grundskolan eller, om han inte tidigare varit elev i grundskolan, tas in i gymnasieskolan.

Den som lämnar underrättelse enligt [första stycket](#) bör uppmana utlänningen att ta kontakt med Migrationsverket i fråga om uppehålls- eller arbetstillstånd.

Polismyndigheten skall med anledning av en underrättelse enligt [första stycket](#) se till att utlänningen ansöker om uppehålls- eller arbetstillstånd hos Migrationsverket eller vidta de andra åtgärder som underrättelsen ger anledning till. Förordning ([2003:945](#)).

2. Sekretesslagen 6 kap. 4 §

Sekretess gäller inom socialtjänsten för uppgift om enskilda personliga förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon honom eller henne närtstående lider men. Sekretessen gäller dock inte beslut om omhändertagande, beslut om vård utan samtycke eller beslut om slutna ungdomsvård. Utan hinder av sekretessen får uppgift lämnas till enskild som uppnått myndig ålder om förhållanden av betydelse för att denne skall få vetskap om vilka hans eller hennes biologiska föräldrar är.

Inom kommunal familjerådgivning gäller sekretess för uppgift som enskild har lämnat i förtroende eller som har inhämtats i samband med rådgivningen.

Med socialtjänst förstås verksamhet enligt lagstiftningen om socialtjänst och den särskilda lagstiftningen om vård av unga och av missbrukare utan samtycke samt verksamhet som i annat fall enligt lag handhas av socialnämnd eller av Statens institutionsstyrelse. Till socialtjänst räknas också verksamhet hos annan myndighet som innefattar omprövning av socialnämnds beslut eller särskild tillsyn över nämndens verksamhet samt verksamhet hos kommunal invandrarbyrå. Med socialtjänst jämställs ärenden om bistånd åt asylsökande och andra utlänningar, ärenden om introduktionsersättning för flyktingar och vissa andra utlänningar, ärenden om tillstånd till parkering för rörelsehindrade, ärenden om allmän omvårdnad hos nämnd med uppgift att bedriva patientnämndsverksamhet samt verksamhet enligt lagstiftningen om stöd och service till vissa funktionshindrade.

Sekretess gäller i verksamhet som avser omhändertagande av personakt enligt [7 kap. 5 § socialtjänstlagen \(2001:453\)](#) eller [23 c § lagen \(1993:387\)](#) om stöd och service till vissa funktionshindrade för uppgift om enskilds personliga förhållanden. Utan hinder av sekretessen får uppgift i verksamhet som avses i [7 kap. 5 § socialtjänstlagen](#) lämnas till socialnämnd och uppgift i verksamhet som avses i [23 c § lagen](#) om stöd och service till vissa funktionshindrade lämnas till nämnd som avses i [22 §](#) samma lag, om uppgiften behövs för handläggning av ärende eller genomförande av beslut om stödinsatser, vård eller behandling och det är av synnerlig vikt att uppgiften lämnas.

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

Sekretess enligt [första stycket](#) gäller inte

1. beslut i ärenden om ansvar eller behörighet för personal inom kommunal hälso- och sjukvård, eller

2. beslut i fråga om omhändertagande eller återlämnande av personakt.

Beträffande anmälan i ärende om ansvar eller behörighet för personal inom kommunal hälso- och sjukvård gäller sekretess om det kan antas att den som uppgiften rör eller någon honom eller henne närstående lider betydande men om uppgiften röjs. Lag (2005:127)